

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1660/2020
22.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Сурла, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгана Алексић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1741/18 од 19.09.2019. године, у седници одржаној 22.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1741/18 од 19.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1741/18 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 459/18 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати 2.200 евра са законском каматом по стопи коју прописује Европска централна банка, почев од 14.11.2014. године до исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 68.359,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1741/18 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му плати 2.200 евра са законском каматом по стопи коју прописује Европска централна банка, почев од 14.11.2014. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, па је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 98.900,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади и трошкове жалбеног поступка од 14.990,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног прав, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име дуга насталог продајом аутомобила, који је власништво тужиоца, плати утужени износ, уз адекватну примену материјалног права. Тужилац у ревизије не указује на правноснажне судске одлуке којима је, у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, изражено другачије правно становиште, већ само оспорава утврђено чињенично стање, што не представља разлог због кога се може изјавити изузетно дозвољена ревизија, применом члана 404. ЗПП. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно одлучивати о ревизији ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате дуга поднета је 13.11.2014 године, а вредност предмета спора је 2.200 евра.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се и тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је

посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић